

Nieuwsbrief 8 – Januari 2025

(On)vrede

En toen was het alweer 2025. Ook in Albanië wordt vaak verzucht dat de tijd snel gaat. De dagen van veel Albanezen zijn vol met werken en zorgen. Zorgen om geld, eten en de vele problemen die het land kent. En zorgen voor het gezin, zieke of oudere familieleden. Hoe houden ze het vol? Altijd bezig moeten zijn, weinig tijd voor ontspanning en altijd maar zorgen hebben over geld. De wereld buiten Albanië is voor iedereen dichtbij dankzij internet/social media. Daardoor hebben veel Albanezen door dat het leven ook anders kan. Dat geeft veel onrust en onvrede in het hart, in het leven en ook in de maatschappij.

Een paar dagen voor kerst stond ik bij het centrale plein in Tirana, een plek die uitbundig versierd was voor de feestdagen. Iets verderop was weer een protest gaande. Het maakte duidelijk hoe duister Albanië is. Er is zoveel leed, onrecht en onvrede. Mensen staan er tegenop. Tegelijkertijd wordt zo vaak de buitenkant versierd en opgevrolijkt... ik moest denken aan de gebedsverzoeken die ik van een aantal voorgangers kreeg. Op allerlei manieren is tijdens kerst geprobeerd om niet-gelovigen te bereiken met het Evangelie. Kerkleden werden aangemoedigd om hun familieleden, burens en vrienden mee te nemen naar de kerk. Er werden maaltijden georganiseerd voor de buurt, kaarten uitgedeeld met daarop het Evangelie kort en bondig uitgelegd en nog zoveel meer. Wat zal het heerlijk zijn als de vrede van de Vredevorst neerdaalt in de Albanese maatschappij...en in de Nederlandse. Dankbaar dat de komst van deze Vredevorst gedeeld mocht worden en met verwachting kijken we uit tot Hij weer komt en Hij de vrucht zal oogsten.

Winteractie!

In de vorige nieuwsbrief deelde ik over de nood die ik veel zie en op mijn hart gebonden werd. Met de hulp van de achterbannen van mij en mijn collega's werd maar liefst ruim €40.000,- opgehaald. U begrijpt dat ik met verbazing, verwondering en dankbaarheid dit heb gadeslagen.

Met dank aan veel gulle gevers konden we samen met Food Bank Albania vlak voor kerst 875 voedselpakketten en 300 grootletter-Bijbels (met daarin kleurplaten van Urker zondagschoolkinderen!) verdelen onder 17 kerken, die ze vervolgens weer uitdeelden onder hun gemeenteleden en de mensen naar wie ze omkijken. In Kosovo verzorgden 2 voorgangers zelf de pakketten. Ook daar werden honderden mensen verblijd met een pakket. Honderden gezinnen waar even geen zorgen waren om eten, maar waar met blijdschap ontvangen kon worden. Vanuit Nederland mocht gedeeld worden van rijkdom. In Albanië en Kosovo, mocht te midden van armoede, dankbaar ontvangen worden.

Toen ik iets over de actie op Facebook deelde, reageerde een Albanese vrouw erop met dit bericht: "Onze eerste familiebijbel kwam in een pakket vanuit Nederland. Deze Bijbel bracht ons redding. Wat een wonder! Dit gebeurde in 1995/96, toen ik nog klein was. Jezus gebruikt elke situatie voor Zijn koninkrijk. Het gevende hart van de mensen in Nederland heeft God gezegend". Deze lieve vrouw is nu een voorbeeld voor velen in het zijn van een getuige van Christus. Het is mijn, en ik denk ook uw, gebed dat ook deze voedselpakketten en Bijbels mogen leiden tot Christus.

Huisbezoek(en) in een Roma-wijk van Tirana

Kerstfeest in Lushnjë

Bezinning

Naast veel mooie ontmoetingen en gebeurtenissen, waren er de afgelopen maanden ook grote teleurstellingen. Er was tegenwerking en er werden ingrijpende beslissingen genomen. De tegenwerkingen en teleurstellingen verbazen mij niet, immers weten we dat wie Jezus wil volgen in alles, zelf op de voet gevolgd zal worden door satan.

Het liefst schrijf ik elke nieuwsbrief vol over de mooie ontmoetingen die ik mag hebben, de momenten dat de Bijbel opengaat of over de uitdagingen van de Albanese maatschappij. Omdat de teleurstelling alles te maken heeft met de voortgang van mijn werk deel ik u erin.

Zoals u weet zouden mijn werk in Albanië gaan bestaan uit 2 delen: de kliniek (ABC Health Foundation) in de hoofdstad en de lokale kerkjes ondersteunen in hun diaconale taken. Waar mogelijk sla ik de brug tussen beide. Ruim anderhalf jaar heb ik geprobeerd om mijn weg te vinden in de kliniek. Het was teleurstellend om steeds weer te merken dat de inhoud van het werk anders was dan mij vooraf was verteld, zowel op verpleegkundige vlak, als op missionair vlak. Wel ontstond er een stevige en hartelijke band met de collega's. Nadat de taalbarrière en de cultuurverschillen voor een groot deel overbrugd waren, merkte ik dat mij steeds vaker de vraag stelde 'wat is de toegevoegde waarde van mijn werken in de kliniek'? De dagen in de kliniek kostten veel energie, maar gaven weinig vreugde. Ondertussen groeit het werk in/met/voor de kerken. Werk dat wel veel missionaire mogelijkheden en vreugde geeft.

Daarom heb ik in de zomermaanden veel nagedacht en gebeden. Niet mijn werk of verlangen wilde ik leidend laten zijn, maar de weg volgen die mijn Zender zou wijzen. Al biddend groeide de overtuiging dat het beter zou zijn als ik niet meer actief betrokken zou zijn in de patiëntenzorg in de kliniek. Kort nadat ik dit had uitgesproken naar de GZB kwam ook het bericht dat het ministerie van onderwijs niet mijn Nederlandse verpleegkunde diploma gaat erkennen. Lang verhaal kort: geen erkenning geeft risico's hier in Albanië en heeft op termijn gevolgen voor mijn Nederlandse registratie.

Er hebben veel gesprekken plaatsgevonden. Met de GZB natuurlijk voor gezamenlijke besluitvorming. Met de kliniek voor wie mijn besluit verrassend en teleurstellend was en tegelijkertijd bleek er genoeg fundament te zijn om wel betrokken te blijven bij hen. En vervolgens spraken de GZB en ik weer verder over wat de nieuwe manier van (samen)werken met/voor de kliniek en het niet erkende diploma betekent voor mijn uitzending. Ik ben de Heere intens dankbaar dat Hij mij duidelijk heeft laten zien dat Zijn taak voor mij nog steeds hier in Albanië ligt en dat er dus meer dan genoeg redenen is om door te gaan.

Kort gezegd zal ik niet meer werken in de kliniek, maar wel met en voor hen. Ik zal meer en meer bezig gaan in/voor/met de lokale kerken en steeds weer blijven zoeken naar hoe ik bruggen kan slaan tussen de kerken en de lokale, christelijke organisaties (zoals de kliniek, verslavingszorg, voedselbank, etc.)

Niet lang na al deze gesprekken (waarna ik toch wel even 'praatmoe' was) had ik een gesprek met een voorganger over het werk dat ik in zijn gemeente zou gaan oppakken. Eerder hadden we al afgesproken dat ik gezondheidslessen aan de kinderen zou gaan geven. Het gesprek begon zo: *'Wilma, het is goed als je met de kinderen aan de slag wil. Maar in de afgelopen maanden hebben we gebeden voor iemand die met onze vrouwen wil optrekken. Ze zijn nog zo jong - zeg maar gerust baby's - in het geloof en we hebben iemand nodig die langdurig en met veel geduld met hen wil optrekken. In al die maanden bidden komt steeds één naam naar voren...'* In de stilte die volgde lag een vraag verborgen. Het antwoord was niet zo moeilijk, want er was nog maar net een deur gesloten en de volgende ging al open. Reken maar dat u nog vaak gaat horen over de vrouwen van Savër. Bidt maar veel voor ze 😊

Een broeder test of hij echt de zojuist gekregen Bijbel zelf kan lezen.

Bid- en dankpunten

Dankt u mee voor:

- De leiding en zorg van de Heere in de afgelopen maanden.
- De overweldigende opbrengst van de winteractie: gulle harten die gaven en dankbare harten die ontvingen
- De goede Fokusi-conferentie die we in november mochten hebben met voorgangers van verschillende kerken rondom 'leiderschap in de kerk'
- De vele keren dat het Evangelie tijdens kerstvieringen is gedeeld met veel mensen.
- Kracht, gezondheid en energie.
- Fijne bezoeken uit Nederland

Bidt u mee voor:

- Het voorbereiden van verschillende outreaches die in de komende maanden gaan plaatsvinden.
- Het optrekken met de vrouwen in Savër.
- De huisbezoeken die ik regelmatig afleg.
- De Fokusi-lessen die de komende maanden in nieuwe kerken starten.
- Nieuwe collega's die over een aantal weken naar Albanië zullen verhuizen.
- Verdere verdieping van de taal, zodat de gesprekken zich verder kunnen verdiepen.
- Goede voorbereiding van het aanstaande verlof.

'Al waren alle zeeën inkt en alle grassprietjes pennen, dan zou ik nog niet in staat zijn om de liefde van Christus te beschrijven!
S. Rutherford

Vanuit het TFC

Allereerst wensen u/jou van harte veel heil & zegen toe voor het nieuwe jaar!

Wie kijkt er rond de jaarwisseling niet even achterom en ook vooruit? Ook wij als thuisfrontcommissie doen dat. Wat zijn er veel zegeningen te tellen: de prachtige zendingsdag in mei jl. (in samenwerking met B-leave), de mooie berichten uit Albanië over de voortgang van het werk en dat het met Wilma zelf goed mag gaan, de geslaagde winteractie, enz. Ook al waren er zorgen, we zijn dankbaar dat de HEERE opnieuw heeft laten zien dat Hij alles geeft wat nodig was. Hem komt daarvoor de dank, eer en aanbidding toe.

We kijken ook vooruit. Als TFC kijken we uit naar het verlov van Wilma, in juni D.V. Alle deelgenotengemeenten zijn inmiddels benaderd door de GZB en hebben de beschikbare dagen voor een presentatie over het werk in Albanië (of een andere manier van ontmoeten) doorgekregen. Reageert u er snel op? Ook (zondag)scholen, verenigingen, e.d. kunnen Wilma uitnodigen. Laat het ons weten! Onderaan de nieuwsbrief vindt u het mailadres. De beschikbare tijd is beperkt, maar we kijken graag naar de mogelijkheden.

Als we Wilma spreken, deelt ze regelmatig iets over hoe bemoedigend het is om te weten dat anderen voor je bidden. Daarom moedigen we u als lezer graag aan te blijven bidden voor (het werk van) Wilma, haar collega's en ook voor andere zendingswerkers.

Hartelijke groet namens de hele TFC,
Jan Loosman (voorzitter)

Deze meneer had iets bekends. Had ik hem eerder gezien? Het bleek het logo te zijn op de trui die hij droeg. Toen ik hem vertelde dat hij een trui uit NL droeg, werd zijn lach nog breder.

Thanksgiving vieren met de kliniek.

Met een paar Amerikaanse zendelingen en Albanese arts.

Outreach in Berat.

Links: met mijn vader voor de kliniek.

Rechts: eind oktober was ik betrokken bij een leuk complot. De verloving van mijn nichtje en haar vriend vond plaats op de mooiste plek in de buurt van Tirana.

Ten slotte

En toen was de nieuwsbrief alweer volgeschreven. Er is steeds weer veel te delen over dat waar ik getuige van mag zijn, de leiding van God en de zegen die Hij geeft. Er waren in de afgelopen maanden ook andere gebeurtenissen, zoals: er kwam een podcast online waarin ik mocht delen van Gods leiding in mijn leven (www.rd.nl/deplek). Er was bijzonder bezoek uit Nederland: mijn vader kwam een kijkje nemen in mijn leven hier. Op zijn leeftijd en in de omstandigheden die er zijn, ervaren we het al een bijzondere zegen dat dit mogelijk was. Zelf was ik kort in Nederland om bij het jeugdkamp van mijn thuisgemeente te zijn en was ik er getuige van dat God ook in Nederland door gaat met de uitbreiding van Zijn Koninkrijk. Een vlucht tussen Nederland en Albanië is dan wel niet lang, maar wel lang genoeg om veel zegeningen te tellen en te danken!

De afgelopen maanden waren roerig. Meer dan eens kreeg ik op het juiste moment een kaartje, appje of telefoontje met een bemoedigend woord of gebed. Ik weet mij bijzonder gezegend met een betrokken thuisfront en achterban. Ik zeg wel eens: 'het werk en ook ikzelf wordt op handen gedragen' en daarmee bedoel ik vele gevouwen handen. Dat is onverdiende genade en een voorrecht dat mijn begrip te boven gaat. Daarom een heel hartelijk en welgemeend **dank je wel** voor alle steun, meeleven en vooral voor het gebed. Dikwijls word ik herinnerd aan de belofte waarmee ik, inmiddels alweer bijna twee jaar geleden, uitgezonden ben. Er is nog geen dag geweest waarop deze belofte niet rijk en waar bleek te zijn.

De afgelopen maanden waren roerig, maar ook de komende maanden zullen niet saai zijn. De werkperiode zal iets korter zijn door het aankomende verlof en het werk groeit. Maar verzekerd van uw gebed, weet ik dat er kracht voor elke dag zal zijn. In dat vertrouwen groet ik u hartelijk en bid ik u de zegen en nabijheid van onze goede God toe!

Contact

E Wilma: wdvries@gzb.nl
E TFC: tfc.hartenzorg@gmail.com
T 00355 69 604 2118
Instagram: [@hartenzorgvooralbanie](https://www.instagram.com/hartenzorgvooralbanie)
Facebook: Hartenzorg voor Albanië
WhatsApp: Hart(en)zorg voor Albanië

Postadres

AEP KP 119
Attn. Wilma de Vries (box92)
ZIP 057 Tirana
Albania

Colofon

Wilma de Vries is in februari 2023 door de GZB en CGK Urk Maranatha uitgezonden naar Albanië. De uitzending wordt gesteund door de Hervormde gemeenten van Linschoten, Uddel, Genemuiden, Bunschoten en de Bron op Urk. Wilma werkt voor Fokusi, het kerkondersteuning-programma van de GZB in Albanië. Waar mogelijk werkt ze samen met ABC Health Foundation. De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze nieuwsbrief. Hartelijk dank voor uw gebed, meeleven en financiële steun!

Voor adreswijzigingen en overige informatie
GZB | Postbus 28 | 3970 AA | Driebergen
T 0343-512444 | E info@gzb.nl | W www.gzb.nl

